Uwaga. Rzeczownik *ὁ ἀστήρ, ἔρος*, gwiazda, odmienia się regularnie, bez wyrzutni, ma jednak *Dat. Pl. ἀστράσι.* Poeci używali według potrzeby już to form: *θύγατρες, θυγατρῶν, πατρῶν, Δήμητρος* i *Δήμητρα*, już to znowu: *πατέρος, θυγατέρος, μητέρι.* O akcencie tych wyrazów zobacz niżéj §. 53. 3. *b.*

III. Nomin. ma tylko sam Źrdłsłów, bo cecha rodzajowa *ς* odpadła, nie czyniąc przez to żadnéj zmiany w końcowéj samogłosce Źrdłsłowu. Tenże Źrdłsł kończy się na *ν, ντ, ρ* i *ρτ* (w jednym tylko wyrazie *δάμαρ*). Źrdłsłowy na *ντ* (*Ξενοφῶντ*) i *ρτ* (*ἡ δάμαρ*) tracą w *Nomin.* końcowe *τ* (§ 24. 1.) a w *Dat. Pl. ντ* (podł. §. 22. 3.).

Sing.	Pieśń zwycięska.	Wiek.	Xenophon.	Dzikie zwierzę.	Nektar.
Nom.	*ὁ παιάν(ᾱ)*	*ὁ αἰών*	*Ξενοφῶν*	*ὁ θήρ*	*τὸ νέκταρ*
Gen.	*παιᾶν-ος*	*αἰῶν-ος*	*Ξενοφῶντ-ος*	*θηρ-ός*	*νέκταρ-ος*
Dat.	*παιᾶν ι*	*αἰῶν-ι*	*Ξενοφῶντ-ι*	*θηρ-ί*	*νέκταρ-ι*
Acc.	*παιᾶν-α*	*αἰῶν-α*	*Ξενοφῶντ-α*	*θῆρ-α*	*νέκταρ*
Voc.	*παιάν*	*αἰών*	*Ξενοφῶν*	*θήρ*	*νέκταρ*
Dual.					
N.A.V.	*παιᾶν-ε*	*αἰῶν-ε*	*Ξενοφῶντ-ε*	*θῆρ-ε*	*νέκταρ-ε*
G. i D.	*παιάν οιν*	*αἰών-οιν*	*Ξενοφώντ-οιν*	*θηρ-οῖν*	*νεκτάρ-οιν*
Plur.					
Nom.	*παιᾶν-ες*	*αἰῶν-ες*	*Ξενοφῶντ-ες*	*θῆρ-ες*	*νέκταρ-α*
Gen.	*παιάν-ων*	*αἰών-ων*	*Ξενοφώντ-ων*	*θηρ-ῶν*	*νεκτάρ-ων*
Dat.	*παιᾶσι(ν)*	*αἰῶ-σι(ν)*	*Ξενοφῶ-σι(ν)*	*θηρ-σί(ν)*	*νέκταρ-σί(ν)*
Acc.	*παιᾶν-ας*	*αἰῶν-ας*	*Ξενοφῶντ-ας*	*θῆρ-ας*	*νέκταρ-α*
Voc.	*παιᾶν-ες*	*αἰῶν-ες*	*Ξενοφῶντ ες*	*θῆρ-ες*	*νέκταρ-α*

Uwaga 1. Cztery wyrazy na *ων, G. ωνος*: *Ἀπόλλων, Ποσειδῶν, ὁ κυκεῶν*, napój mieszany, *ἡ ἅλων*, bojewica, wyrzucają *ν* w *Accus.* i ściągają samogłoski, a zatem: *Ἀπόλλω, Ποσειδῶ, κυκεῶ, ἅλω*, (*κυκεῶ* jednak więcéj u poetów). Także *ἡ γλήχων* albo *βλήχων*, poléj, mięta, ma *Acc. γλήχω* u **Aristoph.**

Uwaga 2. Wszystkie *Neutra* téj klassy kończą się na *ρ* (*αρ, ορ, ωρ, υρ*), np. *τὸ νέκταρ, ἧτορ, πέλωρ, πῦρ* (*G. πῦρ–ός*).

B. Imiona, które w Genit. przed ος mają Samogłoskę.

Imiona mające w *Gen.* przed *ος* Samogłoskę, podzielić się dadzą na trzy klassy:

1) kończące się w *Nom.* na *αυς; ευς; ους*:
2) - - - - - *ης, ες; ας* (*G. αος*); *ος* (*G. ευς*); *ως* i *ω* (*οος*);
3) - - - - - *ις; υς; ι: υ.*

I. Rzeczowniki na *αυς, ευς, ους.*

1. Źrdłsłów Rzeczowników na *αυς, ευς, ους* kończy się na *υ*, a *ς* jest cechą rodzajową Pozostaje się to *υ* na końcu wyrazu i przed spółgłoską; a zatem w *Nom., Acc.* i *Voc. Sing.*, tudzież w *Dat. Plur.*; wyrzuca się pomiędzy dwoma samogłoskami (§. 6. 2.). Zakończone na *ευς* mają jednak *Acc. Sing.*